

УДК 687.122:687.016(093)

ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ЖІНОЧОЇ СУКНІ

Студ. А.С. Конотоп, гр. БТ-12
Наук. керівник доц. Л.М. Мельник

Київський національний університет технологій та дизайну

Сукня — один з поширених різновидів верхнього одягу, обов'язково з досить довгим подолом, що вкриває тіло і верхню частину ніг. У минулому розрізнялися чоловічі і жіночі сукні, але у міру диференціації чоловічого і жіночого одягу, сукня стала характерною саме для жіночого гардеробу.

Довгий час такого наряду як сукня просто не існувало. І жінки і чоловіки в Європі і на Сході носили туніки і довгі сорочки приблизно одного фасону, відмінні лише якістю тканини, довжиною і оздобленням. Прототипом сукні є жіночий калазирис Стародавнього Єгипту, який представляє собою пряму сорочку завдовжки по щиколотку з бретелями або без них. Певний час одяг дитини представляв собою копію одягу дорослої людини (наприклад, дівчатка носили корсет), а в Англії існувала традиція одягати хлопчиків до 10 років у сукні.

В середньовіччя ставлення до жінки багато в чому диктувалося церквою, вона розглядалася, перш за все, як берегиня вогнища і мати. Сукні того часу не допускали навіть найменшого натяку на привабливість, тому на піку моди перебували фасони, що повністю ховають жіночу фігуру від чоловічих очей.

До середини XV століття мода різко змінюється. Висока лінія талії, глибокий виріз і широкий комір, вузькі рукава і довга спідниця, поступово переходить в довгий шлейф - всі ці деталі якнайкраще відбивали роль жінки в тому суспільстві. У XVI столітті силует сукні був значно спрощений, а саме вона була фоном для коштовностей. До кінця XVI століття силует жіночої сукні знову різко змінюється, майже повністю повертаючись до силуету епохи Відродження. Це час зародження стилю «бароко», який буде панувати в житті Європи наступні 150 років. За часів бароко жінки всіх станів, за винятком селянок, затаються в корсети, що окреслюють талію. Спідниці і рукава «набухають» все більше з кожним роком.

У XVIII ст. з'явилося кілька стилів жіночого костюма. Був створений Контуш - елегантне плаття з великими складками на спинці, спадаючі з плечей. Також з'являється плаття полонез, яке складається з нижньої спідниці і ліфа, поверх яких надягали розпашну драпіровану сукню зі спинкою з 3 частин.

Простота фасону, якої відрізнялися сукні кінця XVIII століття, змусила модниць винайти нові способи прикрашати сукні. У багатьох випадках прикрасою ставала сама тканина, дорога, тонка, майже прозора. Основним одягом модниць став білосніжний шміз - полотняна сорочка з великим декольте, короткими рукавами, звужена спереду і вільно обволікає фігуру внизу. Пояс перемістився під самі груди. Стиль рококо пережив своє друге народження, коли з 1840-го року жінки стали носити сукні з кринолінами. Починаючи з кінця 1860-х років криноліни стали поступово зменшуватися, змінюючись турнюрами - накладками на попереку для додання фігурі виразності.

XX століття внесло самі різкі зміни за всю історію моди. У двадцяті роки з'явилися фасони ділових суконь, їх силует став більш вузьким, низ сукні вкоротили до колін. Ліф сукні став більш плоским, позбавляючи жінку природних форм. Лінія талії покинула належне місце, спустившись до стегон. У 1926 році фурор в світі моди справила Коко Шанель, показавши світу свою чорну, знамениту маленьку сукню, яка швидко увійшла в гардероб модниць, і міцно там вкорінена. Мода XXI століття активно використовує силуети жіночих суконь, створені в минулому столітті. При цьому модельєри все охочіше повертаються до традицій минулих століть, етнічного стилю і епохи бароко.

Отже, можна сказати, що в конструкції суконь відбулися неабиякі зміни під впливом соціальних, економічних чинників, а також науково-технічного прогресу.